

Lină adiere

AlbAtros

În lină legănare se-nalță-o adiere,
vine peste dealuri,văi,câmpii
și-alunecă spre mine cu alintata-i
miresmă de iarbă,flori și vise...

Îmi flutură prin plete și mă cuprinde
blând,hoțeste...și-mi sădește-n suflet
un...nu prea blând fior șoptindu-mi
ștrengărește:

Ah,de aş putea iubito să te cuprind
mai blând,dar doru-mi e așa de aprig,
încât nu pot să jur,că iubirea mea,
nu te-ar putea durea...să zicem.

Adiere dulce și senină
îndulcește-ți răsuflarea spulberată
de valuri,vânturi și-ncearcă,dacă poți,
în amurg de seară,să revii.